

Наш глас

ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ "НАДА ПУРИЋ" ВАЉЕВО, МАРТ 2012. ГОДИНЕ

Љубавна песма

Тог дана сам је
Случајно срео,
Док сам на одмору
Ужину јео.

Као да ме нешто
Треснуло по глави,
Схватио сам
Да више нисам мали.

Десила ми се љубав.
Она права,
Од које ме страшно
Заболела глава.

Отупела су сва
Моја чула,
Тако да сам од мушкарца
Постао нула.

Нису ме занимале
Мушке игре.
Претворио сам се у бабу
Од љубавне бриге.

Да ли ме воли?
Да ли сам леп?
Љубав је слепа,
А и ја сам слеп.

Да охладим главу,
Стао сам под чесму,
А онда сам написао
Љубавну песму.

Љубавна песма
Направила чудо.
И она је мене
Заволела лудо.

Ђорђе Крунић V-3

ЖЕЛИМ ДА ВАМ ИСПРИЧАМ ПРИЧУ

Ишла сам код бабе и деде и тамо сам се играла са сестром. После смо јели, а онда смо гледали цртаће. Лепо сам се провела и прочитала много лепих причаца.

Јована Нинковић I-3

35 МЕТАРА ЦРТЕЖА

У организацији школе уметности и дигиталне креације "Раскршће" из Ваљева испред Културног центра у 12.6.2011. одржано је друго општинско такмичење у цртању под називом "35 метара цртежа". На такмичењу је учествовало свих седам основних школа Ваљева са по десет учесника, ученика од 3 – 8 разреда.

Свака екипа је добила папир дужине 5 метара и ширине пола метра. Задатак такмичара је био заједнички цртеж на слободну тему. Екипа наше школе је нацртала цртеж са темом, која је тренутно веома актуелна и значајна за развој еколошке свести код свих, "ОЧИСТИМО СРБИЈУ", са нагласком "НЕ ПРЉАЈМО СРБИЈУ".

Учесници овог такмичења су у екипном пласману освојили 1 место и добили диплому и награду, књигу "ЦРТАЊЕ И СЛИКАЊЕ", Брајана Багнала.

Учесници такмичења су: Невена Ашковић, Марина Ристић, Маја Николић, Огњен Робовић, Миодраг Робовић, Драгош Робовић, Јелена Јовановић, Анђела Ћирић, Каћа Куњић, Ксенија Станићевић и Милош Јовановић.

Мале олимпијске игре

Доказ да деца уживају у спортским такмичењима и играма, пружили су нам ученици 1., 2. и 3. разреда ОШ „Нада Пурић“, учешћем на Малим олимпијским играма. Одржавају се већ четврту годину за редом, под покровитељством Министарства омладине и спорта, а 10. јуна 2011. су одржане у Спортској хали „Стрелиште“ у Панчеву. Поред Четврте основне школе, која је представљала Ваљево, учествовале су екипе из још 12 градова Србије. Правој олимпијској атмосфери допринели су свечано отварање министарке омладине и спорта у Влади Републике Србије, Снежане Самарцић Марковић, дефиле свих екипа, извођење химне Србије, проглашење најуспешнијих и свечано затварање игара. Такмичење се састојало из неколико полигона, где су ученици показали своју спретност у: брзини, колуту унапред, прецизности гађања у мету, равнотежи и скоку удаљ. Ово прво учешће неке школе из Ваљева, а ученици се радују наредним играма у Сремској Митровици.

Остаје нам да похвалимо учитеље 1., 2. и 3. разреда, који су промовисали наш град на овај начин и бављење спортом као битним видом здравог живота наше деце.

Игре без граница

У петак, 7. октобра, у дворишту наше Школе одржане су Игре без граница за ученике 4. разреда. Иако је упућен позив свим школама на нивоу града да се одазову учешћу, само је по 10 ученика ОШ „Андре Савчић“, ОШ „Десанка Максимовић“ и наше Школе показало спретност, брзину и прецизност у овим играма, које је вредно припремио професор физичке културе Бранко Јовановић. Свим ученицима честитамо на учешћу и приказаном другарском и такмичарском односу према друговима из осталих школа.

Изложба кућних љубимаца

Тај уторак, 4.10.2011. био је посебан и значајан за љубитеље животиња, јер се у оквиру Дечје недеље, у нашој школи први пут организује Изложба кућних љубимаца. Од 11 часова, школско двориште је било пуно, преко шездесет ученика донело је или довело своје љубимце, да се њима похвали, да их поносно покаже свима. Преко 150 посетилаца, уживало је у дружењу и дефилеу преко 60 животиња: паса, хрчкова, рибица, мачака, препелица, папагаја...За двадесет љубимаца и њихових власника додељене су похвалнице.

Уз подршку управе школе и осталих колега, организацијом су се позабавиле учитељице 3. разреда – Весна, Славица и Јелена.

Базар - продаја, куповина, размена

У оквиру активности поводом Дечје недеље, у уторак, 4.10. 2011. од 17-19 часова организован је Дечји базар. Пошто су временске прилике то дозвољавале, импровизоване су „тезге“ у школском дворишту. А на њима шаренило књига, играчака, прибора, накита, украса... Преко педесет ученика млађих разреда је узело учешће у овој занимљивој манифестацији, а много ученика старијих разреда, предшколаца и родитеља су дошли да подрже ово занимљиво и корисно дружење.

Најснајалжљивији су били ученици који су продавали освежење и колаче које су сами припремили за ову прилику. Уз музику и освежење, сви су радо пазарили, цењкали се, размењивали робу- што им се највише допало. Уз подршку управе школе и осталих колега, организацијом су се позабавиле учитељице 3. разреда - Весна, Славица и Јелена.

ГРАЂАНСКО ВАСПИТАЊЕ

У оквиру манифестације „Дечја недеља“, полазници грађанског васпитања 8. разреда посетили су Дневни боравак за децу са посебним потребама „Наши снови“.

Баш смо се лепо дружили кроз игру.

Наши леви снови I- 3

Грађанско васпитање је занимљив предмет, подстиче машту и креативност.

Радионица о сновима је занимљива. Глумили смо наше режиране снове.

„Смешни позив“ је баш био смешан приказ заједничког договора.

„Помешани снови“ је необична игра само у сну виђена.

„Циркус у сну“ било је као у правом циркусу. Уживали смо!!!!!!

САВИНДАН

Као и сваке године, Савиндан, школску славу прославили смо како и доликује – свечано.

Ученици млађих разреда су у својим учионицама припремили и извели приредбе овим поводом. Рецитовање песама о Светом Сави, говорење легенди о овом светитељу и архиепископу, а затим и освештавање жита у наставничкој канцеларији, представља право задовољство за сву децу и њихове учитеље.

Након послужења у својим учионицама, свечаност за најмлађе је завршена, али не и за одрасле ученике.

Вероучитељица Слађана Ранковић и професор музичке културе Биљана Тодоровић, заједно са својим ученицима припремили су пригодан и леп програм за госте и наставнике наше школе.

Домаћин овогодишње славе је била Светлана Матић, логопед, а домаћин школе следећег Савиндана биће учитељица Новка Мосуровић-Андрић.

Наши ученици – луткари

Ова година је била веома успешна за луткаре наше школе. Најпре су великој сцени Центра за културу, трећег дана Дечје недеље 5. 10. 2011. сјајно извели своју представу „Машта може свашта“, затим још једно у данима Дечје културе, 27. 10 2011. године. Представа је била намењена за ученике 3. разреда свих основних школа, тако да је публика била са подручја целог града. По њиховим реакцијама, могло се закључити да су уживали у њој, што је и потврдио огроман аплауз, на завршетку извођења, приликом поклањања луткара.

Под покровитељством Града Ваљева манифестацију „Десанкино Михољско лето“ је организовала Матична библиотека „Љубомир Ненадовић“, а и у том програму учешће су узели и ученици 4. разреда наше школе, извођењем луткарске представе „Машта може свашта“.

У петак, 25. новембра 2011. године у Баточини, одржао се 16. ЛУТКЕФ (Луткарски едукативни фестивал). Домаћин ове манифестације је била ОШ „Свети Сава“. На репертоару Фестивала нашло се осам луткарских представа, међу којима је била и наша представа. Све представе су изведене пред трочланим жиријем: Ана Миловановић – директор Фестивала, луткарски редитељ и драматург, предавач сценске уметности и књижевности за децу, као и професори српског језика школе домаћина - Биљана Мрдаковић и Јелена Стефановић. Многобројна публика је уживала у овој дечјој игри и бројним аплаузима даривала све мале глумце – луткаре.

Иако су све представе биле добре, проглашене су три за најуспешније у својим категоријама, а у нашој категорији - млађег школског узраста, наша представа је однела прву награду. Доказ да деца воле луткарске представе смо добили још једном. Малишани из вртића „Колибри“ у Новом насељу су уживали у луткарској представи „Машта може свашта“ 26. 12. 2011. године.

За новогодишње празнике, 28. 12. 2011. године, у Свечаној сали школе, одржана је нова луткарска представа „Новогодишња прича“, коју су припремили ученици 4. разреда, заједно са својим учитељицама. Представа је била намењена деци запослених радника наше школе, након које им је Деда Мраз поделио пакетиће.

После „премијере“, представа је изведена још три пута последњег дана школске године: за ученике 2. разреда, предшколце наше школе и вртића „Наша радост“ и родитеље ученика.

Тренутно припремамо нову луткарску представу „Награда“, којом ћемо учествовати на Фестивалу луткарства, које ће бити одржано 24. марта у нашој школи.

Савременом причом о несташном дечаку, који се ипак, на крају покаже као поштен, надамо се да ћемо постићи већи успех него са прошлогодишњом представом.

Мирјана Митровић

Инклузија - карика која недостаје

У среду 7. XII 2011. године у ОШ „Нада Пурић“, на иницијативу Тима за инклузију, одржан је округли сто на тему „Инклузија - карика која недостаје“. Састанку су присуствовали представници Школске управе, Градске управе, чланови Интерресорне комисије, директори и представници свих основних школа са подручја општине и Стручни тим за инклузију ОШ „Нада Пурић“.

Од ове школске године започела је примена мера које су усмерене на повећање доступности и јачање инклузивног образовања у свим школама у Србији. Међутим, овај први период отворио је низ питања и проблема са којима су се суочили просветни радници, па је овај састанак одржан у жељи да се размене искуства и пронађе прави пут како би се инклузија што ефикасније спровела. Тим је овим поводом позвао и Славицу Марковић, директора Специјалне школе „Милан Петровић“ из Новог Сада, која је пренела искуства својих радника у овој области и изложила начине на које они превазилазе постојеће проблеме.

Закључак са овог састанка је да је неопходно оснивање Ресурсног центра који би функционисао пружањем сервисних услуга деци којој је потребна додатна подршка.

„Ми у инклузији“

Милош Старчевић-Жућа, оснивач хора „Срцуленце“ изразио је жељу, да са својим хорићем, подржавајући инклузију, посети ОШ „Нада Пурић“ и заједно са

ученицима са посебним потребама приреди пригодан програм, где су ученици између осталог рецитовали и песме чији је аутор Миљан Смиљанић.

Обележен Међународни дан особа са инвалидитетом

Поводом „Међународног дана особа са инвалидитетом“, 3. децембра двадесет петоро ученика са посебним потреба из ОШ „Нада Пурић“ у Ваљеву, приредило је пригодан програм са другарима из редовне наставе у коме су се публици представили као: глумци, рецитатори, певачи, играчи и забављачи.

Уважени гости, директор школе, родитељи ученика, наставници и њихови другови са задовољством су присуствовали традиционалном обележавању поменутог празника.

На иницијативу директорке банке Интезе Борике Обрадовић и секретара Драгице Јеремић чланови овог колектива су прикупили новац за новогодишње пакетиће и 22.12.2011. поделили их ученицима са посебним потребама наше школе. Пригодним програмом ученици су им се захвалили.

Ученици специјалних одељења су са својим наставницама у оквиру слободних активности уредили учионице и просторе у коме бораве.

Јасна Милутиновић и Борис Качаревић са делегацијом из Калифорније испред Баптистичке цркве су даровали новогодишње пакетиће деци са посебним потребама.

Свечано отворена "Дечја недеља"

"Деце има разне, али свако дете је личност, разлике нису казне, у разликама је наша сличност", ови стихови песника Љубивоја Ршумовића су слоган овогодишње Дечје недеље која је у Ваљеву одржана од 3. до 11. октобра. Ученици Основне школе "Нада Пурић" ђаци прваци су са својим учитељицама посадили дрво генерације у школском дворишту и симболично означили почетак "Дечје недеље".

"Дечја недеља" је право време да се и овде у нашој средини чује глас деце, да се уваже њихови предлози и жеље, да се покрену акције за децу и младе које поправљају њихов статус у породици, школи, окружењу а све са циљем да током целе године положај деце буде у центру друштвене пажње и бриге. Будимо уз децу! Планирајмо простор, време по мери детета! Стварајмо заједно свет у коме ће деца и млади срећније

одрастати", рекао је председник Организационог одбора др Завен Дер Хазарјан на отварању ове манифестације.

Гост на отварању је био и професор др Павле Ковачевић, који се годинама бави децом и најбоље познаје њихове различитости.

Вредни предшколци, трећаци и четвртаци су припремили и извели "Бранково коло". Огњен Станојловић, ученик школе "Нада Пурић", одрецитовао је песму "Песма за размишљање", а ученици специјалних одељења су отпевали песму "Ајде Като". Изведено је "Краљево коло", заједнички рад ученика старијих и млађих разреда. Омиљени хор "Срцуленце" се представио са две песме: "Ваљево сити" и "Доле некултура". Ликовна изложба ученичких радова урађена је на тему овогодишњег слогана дечје недеље.

Скромни поклони су припремљени за предшколце, прваке и децу са посебним потребама.

Ове године за малишане је припремљен богат и разноврстан програм, који ће се свакодневно одвијати у свим школама.

„Олимпијски час“ наших четвртака

Ученици четвртог разреда наше школе, учествовали су у „Олимпијском часу“, који је одржан у среду, 9. новембра 2011. године у Првој основној школи. Кроз низ радионица, организованих на пет „станица“, које симболизују пет континената и пет олимпијских кругова, научили су пет важних олимпијских вредности које се стичу кроз бављење спортом: уживање у спорту, фер- плеј, поштовање, извршеност и јединство духа, тела и ума.

Идеја овог часа, који је био под слоганом „За бољи свет у духу олимпијских вредности“, јесте да што већи број деце у Србији на непосредан начин, кроз дружење и игру, осети дух олимпијзма и научи нешто више о историји олимпијског покрета и Олимпијских игара. На крају овог несвакидашњег начина учења, председник Олимпијског комитета Србије и славни кошаркаш, Владе Дивац, уручио је ученицима дипломе, честитао на успешном часу и поручио им:

„Важно је да знате да све што желите, уколико сте упорни и дате све од себе, можете и да постигнете. Ви можете да остварите своје снове. У духу олимпијских вредности, бавите се спортом, учите школу, чувајте животну средину и будите добри другари!“

Уручене награде Друштва "Свети Сава"

У суботу, 28. јануара у Руском дому у Београду Друштво "Свети Сава", као најстарије и данас активно друштво у српском народу, прославило је своју крсну славу и ученицима основних и средњих школа Србије, Републике Српске, Црне Горе и расејања свечано уручило награде традиционалног књижевног конкурса...

Пред око две стотине педесет учесника свечаности, гостију, чланова Друштва, добитника награда, њихових професора и родитеља, упаљена је славска свећа, пресечен славски колач, а затим је, после православног обреда, „Мали хор“ отпевао Светосавску химну.

Присутне је поздравио у име Руског дома, професор Илија Тјапков, који је указао на сарадњу Руског дома и Друштва „Свети Сава“. Домаћин славе професор др Вељко Брборић је одржао запажену беседу, а затим је изванредни „Хор слависта“, студената славистике Филолошког факултета певао српске и руске песме.

Овој прелепој свечаности, која ће се дуго памтити, присуствовали су и Никола Сеничић са својом професорком српског језика Данијелом Голубовић, којима су уручене награде за освојено друго место на овом традиционалном конкурсy.

Награде су уручили председник Друштва г. Душан Зупан, помоћник министра вера и дијаспоре др Драган Недељковић, директор Представништва Републике Српске у Београду г. Млађен Цицовић и продекан Филолошког факултета у Београду проф. др Љиљана Бајић. Свечаност је завршена пригодним коктелом и договорима о новим акцијама Друштва „Свети Сава“.

Светосавље данас: љубав, традиција, толеранција

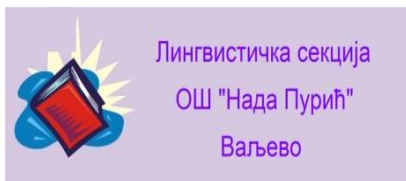
О Светом Сави има много прича. Оне потичу из различитих крајева и различитих времена. Неке се и данас пишу, а неке чекају неко боље време да буду написане.

Свети Сава је наша звезда водиља која нас води небеским сводом. Један зрак звездане прашине је побудио моју машту. И ја крећем на пут да сазнам тајну једног чаробног дворца-тврђаве. Тајну која је скривана вековима. Дубоко у шуми у каменитом, стеновитом и неприступачном делу кањона реке Градац, изнад манастира Телије, а испод Белићких стена у атару села Бранговић налазе се темељи прастарог утврђења. Настало је као Валва у 6. веку, а рушено је и обнављано у каснијим временима све до Новог века.

Од 10. до 13. века звала се Белин. У то доба су били утврђени градови. За време честих напада Татара становништво подграђа тврђаве се склањало у њу. Три ипо хектара је површина коју покривају темељи овог утврђења које је зарасло у жбуње и трње. Свети Сава је доносио Хиландарску Тројеручицу када је долазио у Србију да мири браћу. Вероватно је долазио у тврђаву при обиласку ваљевског краја. Мислим да ју је поставио уз сам иконостас епископске цркве у Бранговићу. И она је својом снагом допринела да династија Немањића дуго опстане на овим просторима. Једва чекам да својом руком додирнем беле стене из давних времена и да прођем остацима римског пута којим је ишао и Свети Сава. Прича се још да је један чобанин заспао чувајући овце на оближњем брду и уснио сан о принцу на белом коњу са златним товаром на леђима. Једни су одмах помислили да је неки богати краљевић ту сакрио злато и накит. А други су преиначили како то у причама бива, да је то био некакав Турчин и да је закопао ковчег са благом. А ја сам сигуран, јер књиге тако кажу да је то био Растко Немањић - Свети Сава. А благо је икона Тројеручица која је сијала златастим сјајем. Та сјајна светлост водила је Саву кроз мрачну опустошену и подељену Србију право до ушћа реке Градац у Колубару на место где је данас православни храм у близини манастира Градац у којем је некада живео монах Јефрем Ђурађ. Његов споменик је пренет приликом изградње фудбалског терена "Крушик". Управо нас судбина надгробне плоче монаха Јефрема Ђурађа опомиње да ако заборавимо своју прошлост, традицију, културу и обичаје, језик и веровање, може нам се десити да споменик нашег деде постане само плоча на степеницама за вајат. На срећу сада је пренет у музеј захваљујући посетиоцу вајата који је желео да прочита запис на плочи степеника исписан српскословенским језиком.

Треба бити толерантан, али не толико, опомиње нас Свети Сава. И нека му је слава и хвала!

Никола Сеничић VIII-1

Сваки члан Лингвистичке секције наше школе с правом може рећи:
 “ Ја имам таленат!“ А, зашто? Зато што су нам Друштво за српски језик и књижевност Србије, Министарство просвете и науке Републике Србије и Вукова задужбина на Такмучењу лингвистичких секција основних и средњих школа Србије за инвентивни програм рада и разноликост метода и приступа језичкој материји, као и бројем пројеката до сада, доделили две

треће, једну другу и ове године прву награду.
 Из овогодишњег програма рада издвигили смо за вас.

ПОГРЕШНА УПОТРЕБА ПАРОНИМА

- *Добили смо нове комшије морамо да негујемо добре суседне односе. (суседске)
- *Читав дан сам вам на расположењу. (располагању)
- *Овај део вам је повремен. (привремен)
- *Не треба придавати значење томе. (значај)
- *За мене није видљива иако је гатара. (видовита)
- *Баш неразумно чита. (неразумљиво)
- *Он је неодлучен по питању рођенданског поклона. (неодлучан)
- *Милош је добио десетину петица у првом полугодишту. (десетак)
- *Маја каже да је он неразумљив младић. (неразуман)
- *Хуманистичка дела су за похвалу. (хумана)
- *Нисам љубимац куваних јела, а посебно не грашка. (љубитељ)
- *Васин рукопис баш није читљив. (читак)

Успех младих математичара

Математичко друштво „Архимедес“ из Београда је и ове године организовало Дописну математичку олимпијаду на којој су учествовали и наши математичари.

Борђе Трифуновић и Миодраг Банковић,

ИГРА СУПРОТНОСТИМА

Да имам могао бих вам дати, али *немам*.
 Хајде да се мењамо за *једно немам* за *два имам*.
 Хеј, хоћу *ништа* за *нешто*.
 Ево вам *једно ништа* за *све*.
 Донећу ти из града *свашта нешто*.
 Могу то да погледам, али *нећу*.
 Да могу дошао бих, ал' *не могу*.
 Ево вам *пола* парчета торте за *једно цело*.
 Прави се да нешто *зна*, а стварно *ништа не зна*.
 Хоћу да кажем да сам најбољи, ал' *нећу* да се јавим.

ученици 5-1 остварили су запажене резултате. Такмичење је имало два кола и финале је одржано 11.12.2011 године у Београду.

Борђе Трифуновић освојио је прву награду са свих 100 бодова у II колу и учешће у финалу. Миодраг Банковић освојио је трећу награду. Имао је 91 бод у II колу. За постигнуте резултате ученици су награђени књигама и дипломама МД „Архимедес“, а њиховом наставнику математике Милану Каменици све честитке за успешно вођење и откривање младих математичких талената.

Награде младим песницима

Компанија „Уна“ је у оквиру „Дечје недеље“ расписала, за све основце ваљевског краја, поетски конкурс под називом „Песма о љубави“. Ми смо такође били вредни и послали мноштво љубавних песама. Одзив је био одличан јер су учествовали ученици од другог до осмог разреда. Част да њихове песме буду уврштене у збирку песама „Деца Ваљева о љубави“, коју је за ову прилику објавила „Уна“, имало је 13 ученика наше школе. Младих песници чије се песме налазе у овој збирци су: СРЂАН ГОЛУБОВИЋ VI-2, ТЕОДОРА АЛЕКСИЋ III-2, УРОШ АНДРИЋ III-2, ЈОВАНА АРСИЋ II-3, ЛУКА СТАНИЋ II-1, ДРАГИЦА ПАНТЕЛИЋ III-2, МАША ЖИВКОВИЋ V-3, АЛЕКСАНДРА БЕБИЋ VI-2, МАРИЈА КУСАЛО VI-2, ЂОРЂЕ КРУНИЋ V-3, НЕДА ВЕСИЋ VI-2, ЈОВАН ГОЛУБОВИЋ VI-2, ЈЕЛЕНА АНТОНИЋ VI-1. Треба посебно истаћи Срђана Голубовића, који је својом песмом „БРАЋА“, по оцени стручног жирија којим је председавао Добрица Ерић, освојио трећу награду.

БРАЋА

Моја мама три сина има,
и увек се поноси њима.
Најмлађи, Алекса, чуперак мили,
стално ми се мота по глави.
Љубим га, грлим, стежем,
Ох, када би могао за себе да га вежем!
Када сам у школи, паника ме хвата,
ко га сада љуби, мама или тата.
Он је мали принц из бајке
али смо сва тројица,
радост наше мајке.

Срђан Голубовић VI-2

Љубав према псу

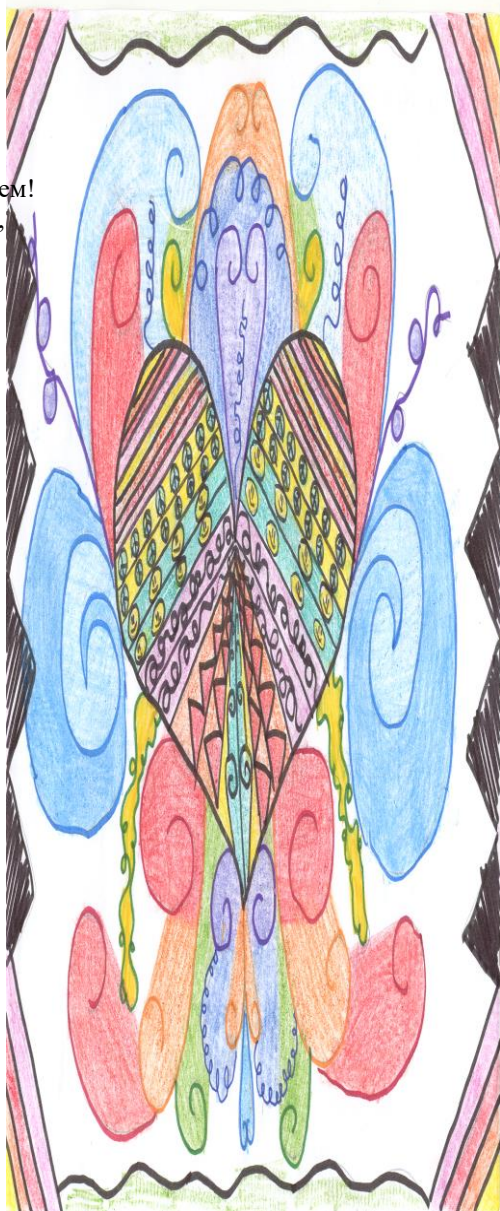
Кад пођем у школу,
певам на сав глас,
прати и чува
мој најдражи пас.

Он се зове Чупко,
бео је и чист,
кад ме неко дира,
тад постаје рис.

Волим га и мазим,
Пољубим га јако,
Паметан је он
Разуме ме, и те како.

Љубав према њему,
Силна је и јака,
Желим да је са мном
И кад будем бака.

Теодора Алексић III-2

Љубав

Пред подрумом куће наше,
Нестрпљиво Маза репом маше.
Где радости моје,
Наша Маза оштенила троје.
Цвили, лаје, скаче,
Весела је као маче.
Донео сам водице,
Да оперу шапице и умију лице.
Имена ћу дати свима,
Радујем се пуно њима.
Сваког дана ја их гледам
И никоме их баш не дам.
Из кутије ја их видим,
Гледам, нежно руком мазим.
Спавао бих са њима ја,
Али се буни породица моја сва.
И Маза ми не би дала,
Јер су јој дечица још увек мала.
Пишем о њима песме,
Нико их, сем мене дирати не сме.

Урош Анрић III-2

Песма о љубави

Зашто сви тужне песме певају,
Зашто многи среће немају?
Зар баш сваког душа боли,
Зар нико никога не воли?

Зашто се људи мрзе и деле,
Зашто ти не волиш мене?
Насмеши се мени крај себе,
Зар не видиш да ја волим тебе?

Зато хајдемо певати што јаче,
Нека никада нико не плаче,
Јер детињство ми тражи срећу,
Никада ја тугу нећу.

Јована Арсић II-3

Песма о љубави

Волим кад ме тата пази,
Волим кад ме мама мази.

Волим кад ме деда чува,
Волим да ми баба кува.

Волим са секама да се играм,
И са братом да се сликам.

Волим бициклом ја да кружим,
И са другарима да се дружим.

Волим своју породицу,
Другаре и учитељицу.

Лука Станић II-1

Љубав

У школи на часу,
Није ово шала,
Заљубљени Саша
Стално ми се удвара.

У другој клупи
Седи иза мене,
За кикице ме вуче
И прави ми сцене.

Љута сам на њега,
И није ме брига
Што му се свиђам
Важнија ми књига!

Драгица Пантелић III-2

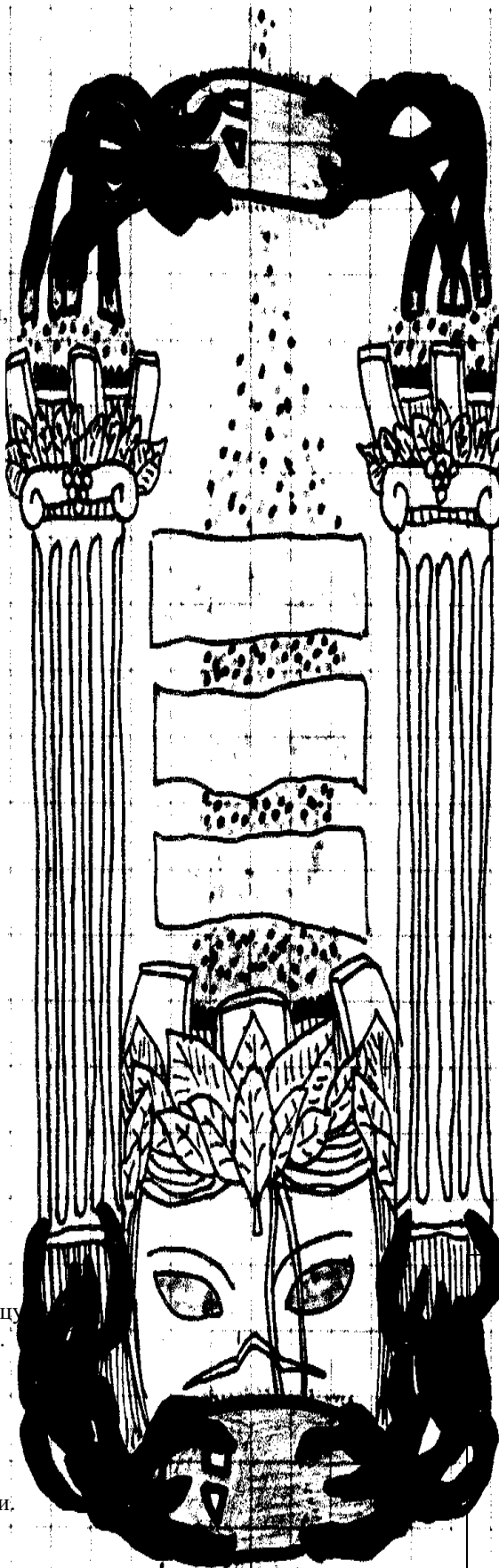
Љубавна песма

Љубав је када волиш секу,
Кад волиш маму и тату,
Љубав је нешто
Најлепше на свету.

Љубав је и када имаш другарицу
Са којом делиш ужину и тајне.
Љубав је када са другарима
Идеш на излете сјајне.

Љубав је роса на листу,
Пчела на цвету,
Деца на трави и птица на грани.

Александра Бебић VI-2

Башта

Највише волим своју башту,
И свој крај,
Јер ме подсећа на прави рај.

Све је тако лепо, зелено и цветно
да се ја у тој природи осећам сретно.

У прелепој башти шетамо ми
То могу потврдити пролазници сви.

Цветни мириси шире се на све стране
Тако да све пролазнике упорно маме.

Сигурно најлепшу башту имам ја,
Што ће потврдити деца сва.

Јован Голубовић VI-2

ЉУБАВ ИЗ БАШТЕ

Лепа шаргарепа
И шаргарепко мали,
Заволели се,
На зеленој трави,
Крај кућице,
Покрај шумице.

Једно поред другог
У башти су живели
И све више и више волели.

Данима су они
Једно другом ближи били,
Док се нису спојили.

Истог дана рођени
Срећно су заједно
Дане провели и никада убрани,
Јер је једна сека рекла мами:
„Нека их, нека!“
Кад је видела
Како се воле,
Док се враћала из школе.

Маша Живковић V-3

Балада о Алени

Једног дана, поред мога стана,
на граници између јаве и сна
где блиста светлост ноћи и дана
видех лепоту која беше скривена.

Алена.

Али она не траја дуго
као ни цео овај свет,
као ни цвет који вене
пред лицем Алене.

Немања Грујчић IV/3

Песма о љубави

Само једна жена
На овој планети,
Могла је мене
На свет донети.

Свака суза моја
Маму дупло боли,
Никоме на свету
Толико не воли.

Због радости моје
Њој срце трепери,
Колико ми пружа
Она то не мери.

Зато, драга мама,
Од срца ти хвала,
За сву твоју љубав
Коју си ми дала.
Марија Кусало VI-2

Песма о љубави

На путу до школе
Слушам приче разне,
Ал' не памтим ништа,
Све ми исте, празне.

А разлог је један,
Зато волим школу,
Очекујем тамо
Да сретнем Николу.

Њега када видим
Затрепери душа,
Збуним се, црвеним,
Глава ме не слиша.
Шта ћу кад га волим
А он појма нема,
Истина је само:
Ја сам ЗАЉУБЉЕНА!
Неда Весић VI-2

Шапоња

Зовем га Шапоња,
Понекад Репоња и Клемпоња.
Милујем га, не могу да одолим,
Верујте, тог пса ја много волим.

Када ме види, репом маше,
И скаче од среће око мене.
Сада је то прави пас,
А био је мало чупаво штене.

Мала чупава пуфница,
У правога пса је израсла,
Ал' и даље се са мном,
Мада ни ја нисам више мала,
И ја сам прилично одрасла.

Та љубав одавно траје,
Играња са њим доста ми није,
Вредност и љубав он мени даје,
И нема потребе да је крије.

Јелена Антонић VI₁

ЈЕДНА БИВША КУЋА

Моја бака је помало чудна особа. Иако је рођена у граду, воли дуге шетње кроз сеоске пејзаже у којима јој се ја веома често придружујем. У једној таквој шетњи, док смо уживали у прекрасним пределима, одједном смо наишли на једну стару напуштену кућу која је стајала заборављена поред пута, личећи на неку усамљену старицу која нема коме да прича своје доживљаје из младости.

Кров се још са муком држи на оронутим зидинама, иако му је доста старих црепова ветар већ подигао, поломио и збацио. Поломљени и расути свуда око куће, вире из корова који сада расте на месту где је некада расло цвеће и фина мекана трава... Прозори, полуотворени, са поломљеним стаклима, висе на поломљеним шаркама. Малтер на зидовима је на местима отпао откривајући црвену циглу, а низ остатке малтера, као да кућа крвари, сливају су се црвенкасте пруге, од воде што је спирала огуљену циглу. На месту где су некада била врата, испред којих још увек стоји раван камен који је служио као степеник, сада је само отвор – као да кућа нема ни врата, ни кључеве – „слободно уђите!“...

Са помало страха ушле смо кроз отвор који су некада затварала врата и дочекао нас је мирис мемле и чудна, језива хладноћа. Ушле смо у просторију која је некада служила као дневна соба, трпезарија и кухиња. У углу стоји стари шпорет из кога одавно није весело пукетала ватра, а на његовој плотни чучи случајно остављен полупани лонац. На средини просторије расклимани сто и једна клупа по којима је расут малтер који је пао са плафона... Под од полуиструлелих дасака говори да овде одавно нико не борави. Десно, кроз отворена врата, види се унутрашњост собе и отворен орман у коме уместо одела

стоје неке старе крпе које су мишеви користили за своје легло. У углу, прашњави кревет са заборављеном постељином која је почела да се распада. На зиду, искривљен виси рам, и у њему старе пожутеле слике, као сведоци да су овде некада живели људи. Језа коју сам тада осетила натерала ме је да брзо напустим ту бившу кућу, желећи да је што пре заборавим, али већ је било касно... Слика те куће дуго ће ме прогонити у сећањима...

Јелена Антонић VI₁

Слике мога града

Знате онај осећај када ваша љубав прође крај вас, без осмеха, речи? Тако ја прођем кроз мој град, светињу мог живота, и не дам му шансу да ми се обрати. Зашто? Зато што увек помислим како сутра има времена, а заборавим да сутра брзо пролази.

Дуго ми је требало да Ваљеву пружим руку. А онда сам очи поклонила центру. Очи су ми, као две уплакане кугле, блистале на месечини, која је онако мокру улицу увлачила у посебан, емотивни свет. Чезнула је за додиром сунца. А људи? Плесали по отопљеном снегу. Ја сам волела њега, онолико колико зграде и зградице воле овај град, улице, људе. И волим онај осећај кад знаш да и он воли мене, да сам му центар света, као Тешњар Ваљеву. Све продавнице и домови околу, а опет Тешњар, срж наше прошлости и традиције. Моја љубав има тежак пут, цик-цак, а Тешњар калдрмасту улицу, очувану. Снег је и даље одавао ту чаробну слику ноћи, под звездама. Знате оне звезде, наше жељице, е баш те су ове ноћи загрлиле све дрвеће, и као кад мене он загрли, и ја се истопим и срце ми се насмеје, е баш тако се снег са ових стубова храбрости и љубави, топио уз ветар.

Онда упознаш веру у Бога, и пољубиш крст, прекрстиш се три пута, и отвориш врата чела овог града, наш храм. Са поносом кажеш НАШ. Двориште краси фасцинантна фонтана, намењена крштењима. Иконе употпуњују свету слику ове прелепе грађевине. И ту, на постољу за назад, схватиш колико си захвалан свом граду, огњишту.

Сви паркови, баште и дрвореди су цепни рај Ваљева. Трг Десанке Максимовић и осмех деце који ја имам кад ми каже да ме воли, кад ми да чоколаду и пољуби ме у образ. Е, баш тад седнеш на клупицу на тргу, и смејеш се са њим, као што се сунце смеје нама. И онда када дође лето, очи ми буду ведро зелене, јер трг зрачи љубавном баштом. Утисак употпуњује фонтана, у облику велике змије, која гледа на школу, са изузетно лепим двориштем. Све одише на велико срце од чоколаде, јер су ту склопљена најслађа пријатељства. Један од најлепших рукава Ваљева је Дом културе, са бетонским шеталиштем, и играма за млађе. Као малом човеку, ова зграда ме подсећала на Белу кућу, што је сад веома смешно и слатко сећање. Заправо Дом културе је зелено обојена зграда, са великом терасом, у којој су одигране веома поучне представе. И онда схватим да сам ову шансу дала чему је и била потребна. Па будеш поносна на место где волиш, где дишеш, где живиш. Схватиш да нисам сама, никад. Јер ово је место које волим и које ме воли.

Љубица Милутиновић VIII-1

ТРАЖИМ ЈЕ

Док ветар дува из свих праваца,
њена љубав је нежна, одана,
као Сунце иза хоризонта.

Негде, тамо, далеко,
сјај пада
а овде је мрак све до сада.

Њу не нађох,
иако је светлост ту.
Не видих ништа што подсећа на њу.

О, сви светови! Чујете тугу моју;
да не бисте једног дана изгубили љубав своју.

Немања Грујичић IV/3

Фејсбук – предности и мане

Комуникациони софтвер – конкретно Фејсбук задира у животе све више људи. У неку руку Фејсбук је постао зараза. Због развоја и велике доступности компјутера и Интернета људи све више времена проводе за компјутером а све мање у директној комуникацији. С друге стране та нова техничка средства омогућавају комуникацију са више људи. Али квантитет комуникације често лоше делује на квалитет комуникације. Бесмучно коришћење мобилних телефона или сада Фејсбук-а није довело до значајног побољшања у разумевању међу људима. Тачније, боље се разумете са већим бројем људи, али се слабије разумете са онима који су вам најближи или до којих вам је највише стало.

На Фејсбук-у скоро свако нађе нешто што га занима. Неко жели да похвали неку песму или филм и то подели с пријатељима, а њихово одобравање му представља потврду ваљаности његовог опредељења. Други обожавају да се лично представљају, да ли снимцима, да ли филозофским записима, да ли вулгарностима. Некима је сам број Фејсбук „пријатеља“ значајан за подизање личног ега. Посебан је осећај када сретнете дотичну особу – пријатеља, о којој знате сигурно много више него што је то уобичајено, а и она о вама, а да стварно уопште и нисте комуницирали. Ви сте неке ствари унели у свој профил, па ко жели може да прочита. Но у људској је природи радозналост, посебно о томе какав и колики се утисак оставља на друге људе, па отуда многе апликације које „проверено“ нуде могућност да сазнате ко је отворио ваш профил. То што је дотична личност то урадила можда грешком или се одмах предомислила и затворила профил не проучивши га, не мења ствари. Многи су се везали за игрице, апликације или групе које Фејсбук нуди. Уопште, Фејсбук се често претвори у велико губљење времена, управо због разних примамљивих садржаја. То може да буде највећа мана Фејсбука ако се томе не поклони пажња.

Фејсбук има и противнике. Неки ни по коју цену не желе да отворе профил из разних разлога. Они желе да задрже своју приватност. Питање је да ли је то добар приступ. С једне стране, у модерном друштву неко ко се определио да остане ван свега тога постаје чужац, а његови познаници полако заборављају на њега. Посебно је дискутабилно то да ли ће такав поступак стварно очувати приватност појединца. Можда је објективније и безболније прихватити чињеницу да стварне приватности више нема и поставити се у складу са тиме. Парадоксално, али тада имате већу могућност да очувате стварну приватност и то у доменама живота до којих вам је највише стало. Појединце сигурно плаши брзина ширења те „пошаст“. Кроз Фејсбук и сличне софтвере свет буквално постаје глобално село, где се о свима све зна – као у класичном селу, само што то село обухвата цео свет. Може се само претпоставити какве би могле бити последице организоване злоупотребе тих информација. Многима то не одговара. Ту важи девиза да није крива пушка, већ онај ко је њу злоупотребио. Фејсбук је веома моћно оружје, али сте често сами криви ако од њега имате више штете него користи. Шта урадити кад неко други изложи ваше информације без вашег знања и пристанка. С друге стране Фејсбук нуди врло примамљиве начине да изложите јавности оно што желите – а што вам на неки други начин не би никад пало на памет да урадите.

Да ли Фејсбук пружа могућност за управљање читавим светом из једног центра?

Да ли ће уствари 2014. година постати стварна Орвелова 1984? Организација која овлада и успева да контролише комуникацију међу људима света, има велику шансу да овлада светом. Кажу да се једном отворени профил на Фејсбук-у не може избрисати, већ само деактивирати, што значи да га касније по жељи можете активирати. Добро је да је то поштено признато. Лоше је што то доводи до озбиљне сумње да неки центар који се једном домогао извесних информација не жели да остави могућност особи која је те информације изложила да их и избрише. Уствари могућности складиштења информација у данашње време су толике, да би било нереално очекивати да се оне стварно избришу. Информација је у данашњем свету моћ. Па кад је већ то тако, онда је можда стварно боље што дотична особа може да поново активира свој профил ако то касније пожели. Фејсбук намеће и многе стереотипе, поготово младим генерацијама, које још нису упознале прави живот. Препознатљиви су начини комуницирања младих на Фејсбук-у. То постаје једна врста унификације младих, а баш млади би требало да својом разноликошћу разбијају стереотипе које им намећу одрасли, и да тако мењају свет. Млади су и без Фејсбука врло поводљиви.

Закључка ни правог савета овде нема. Користите Фејсбук ако мислите да то има смисла и да вам помаже у животу. Притом се захтева строга самодисциплина да се не би десило да Фејсбук завлада вама, уместо да буде само ваше средство за бољу комуникацију са људима. Незреле особе без обзира на њихово годиште добро би било да га избегавају.

Ђорђе Бубања, проф.

"Партнер у учењу"

Нашој школи је 5.12.2011. свечано уручена плакета програма "Партнер у учењу" од Microsoft software д.о.о. Школа је помогла извођењу обуке за Windows MultiPoint Server 2010, у периоду од јуна 2011. до септембра 2011. године. Свечано уручење плакета је обављено у просторијама Microsoft Software д.о.о. Београд, Македонска 30.

Победници градског првенства у кошарци

Одржано је општинско такмичење у кошарци 6. III 2012. Учествовало је седам екипа. Наша школа је одиграла следеће утакмице: ОШ “Нада Пурић” - ОШ “Милован Глишић” 32 : 16. У полуфиналу су се састале екипе: ОШ “Нада Пурић” - ОШ “Десанка Максимовић” 39 : 15. Финалну утакмицу играле су екипе: ОШ “Нада Пурић” - ОШ “Сестра Илић” 28 : 24. Освајањем првог места прекинута је дугогодишња традиција освајања другог места на општинском такмичењу у кошарци.

Победници градског првенства у одбојци

Градско првенство у одбојци за дечаке, одржано је по лига систему такмичења, од 12. до 28. новембра. Учествовало је седам основних школа. Одиграно је 13 утакмица. Екипа наше школе је освојила 1. место. Заслужни за успех су ученици 7. и 8. разреда: Вукашин Вранеш, Ђорђе Драгојловић, Ненад Ковачевић, Лука Вујић, Јанко Вујачић, Марко Миливојевић, Немања Петрић, Матија Јаковљевић, Марко Стојановић, Предраг Павић, Марко Стојановић, Предраг Павић. Честитамо им и желимо успех и у наредном периоду.

ОСМОСМЕРКА												
информатичка секција												
И	П	Р	Е	З	Е	Н	Т	А	Ц	И	Ј	А
Н	А	Г	Р	А	Ф	И	К	О	Н	Е	Т	Ф
Ф	А	Ж	Е	Р	М	А	З	И	Л	Е	Ћ	О
О	В	Т	С	Р	А	Н	У	Ч	А	Р	В	Т
Р	Т	Ф	А	З	И	Ц	К	Н	У	Ф	Е	О
М	А	Т	Р	И	Б	У	Т	В	Б	У	Б	Г
А	Б	А	Т	А	Г	А	Р	Е	М	А	К	Р
Т	Е	А	З	А	К	Е	Т	О	Т	А	Д	А
И	Л	П	Р	О	Ј	Е	К	А	Т	Ц	С	Ф
К	А	З	Е	З	И	К	И	Н	Г	П	Л	И
А	Д	И	Ј	А	Г	Р	А	М	О	Х	Р	Ј
П	Р	О	Г	Р	А	М	И	Р	А	Ћ	Е	А
К	Д	М	З	А	Ц	И	Н	З	Е	В	О	П

РЕЧИ

информатика
рачунарство
датотека
хелија
графикон
дијаграм
функција
програмирање
језик
таг
атрибут
повезница
веб

Наши бисерчићи ☺

-Трчала је ногама и махала рукама
-Слушала је својим ушима
-Гледала је својим очима
-Радни глаголски придев? –О, ла, ла,
Саставите реченицу у којој је употребљен везник “те”! -Ја ТЕ волим!
-Војевао бели Виде,колено. (коледи)
-Тема је удаја цара Душана за прелепу принцезу.
-Која је ово књижевна врста? - Одломак!
-Јеси ли приметила како има бркове,онако,зрикаве?
-Шеташ по часу!
-Јелена, нацртај ми тихо!
-Пола разреда отишло у одељење!
-Па немој да ме клетујеш!
-Зрно перцета!
-То је народна новела! Али не знам писца!
-То важи за свију!
-Ево га људи!
-Ако је она добила један, ја ћу кеца!
-Јована, ти тражиш принца у пласту сена!
-Кад смо скакали козлић...
-Онда си се ти извалила у смех!
-Кад гледаш у том погледу...
-Има ли ко светлотамну бојицу?

Ако није било јасно

Гледање радова (или увид у радове) ученика подразумева да:

1. Видите Ваш писмени рад након његовог оцењивања.
2. Од наставника добијете одговор где сте погрешили.
3. Ако мислите да је било пропуста у прегледању, затражите од наставника да Вам рад поново прегледа.
4. Од наставника затражите да Вам прикаже како се решавају задаци који су били на тесту.
5. Сазнате где грешите у решавању задатака, како те грешке не бисте понављали у будућности.

Гледање радова не подразумева:

1. Дискусију са наставником око критеријума оцењивања.
2. Објашњавање наставнику шта Ви мислите са колико бодова треба да буде оцењен Ваш рад.
3. Објашњавање наставнику како Ви знате решење задатка, али га нисте стигли исписати, или баш случајно погрешно исписали, или чак усмено решили на писменом испиту!
4. Тражење од наставника да Ваш рад оцени са бројем бодова с којим бисте били задовољни, јер сте на пример испланирали да баш из тог предмета добијете одређену оцену.
5. Тражење од наставника да у термину гледања радова урадите задатак са писменог, који наставник треба да уважи као да је рађен у термину писменог испита.
6. Убеђивање наставника да је погрешно решење задатка по Вашем мишљењу ипак тачно решење.
7. Објашњавање наставнику како су грешке које сте направили по Вашем мишљењу занемарљиве.
8. Тражење од наставника да на следећем писменом задатку буду питања које сте Ви одредили да треба да буду.
9. Питања типа: Зашто Ваша друг (другарица) има већи број бодова од Вас, а Ви сте при том више учили и исписали више у вежбанци.
10. Причање наставника у срцепарајућих прича типа: „Треба ми за успех, треба ми због уписа, неће ми родитељи купити компјутер, неће ме пустити у град“ и сл.

ФОТОГРАФИЈЕ СА НАЈВИШЕ ЛАЈКОВА

Лист издаје ОШ "Нада Пурић".
 Уређивачки одбор: Актив наставника за
 српски језик, Актив наставника разредне
 наставе, ликовна, фото и информатичка секција.
 За издавача: Ана Савковић, директор школе.
 Одговорни уредник: Љиљана Павловић и чланови
 новинарске секције

